

Ανοικτή Εκπαίδευση: το περιοδικό για την Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση και την Εκπαιδευτική Τεχνολογία

Τόμ. 10, Αρ. 1 (2014)

Τόμ. 10, Αρ. 1 (2014)

Συνέντευξη με τον Alan Tait

Σοφία Παπαδημητρίου, Βασιλική (Σύλβη)
Ιωακειμίδου, Αδαμαντία (Μαντώ) Σπανακά

doi: [10.12681/jode.9840](https://doi.org/10.12681/jode.9840)

Βιβλιογραφική αναφορά:

Συνέντευξη με τον Alan Tait

Η συνέντευξη που ακολουθεί δόθηκε στην Αθήνα, στις 10 Νοεμβρίου 2013, στη διάρκεια του 7ου Διεθνούς Συνεδρίου Ανοικτής και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευσης.

Οι ερωτήσεις τέθηκαν από τις κυρίες:

Σοφία Παπαδημητρίου, Ph.D (Δ/ση Εκπαιδευτικής Ραδιοτηλεόρασης), Βασιλική (Σύλβη) Ιωακειμίδου, εκπαιδευτικό Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και Υποψήφια Διδάκτορα στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο και Αδαμαντία (Μαντώ) Σπανακά, καθηγήτρια -Σύμβουλο στη Θεματική Ενότητα ΕΚΠ65 του μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών 'Σπουδές στην Εκπαίδευση' στο ΕΑΠ, και επιστημονική συνεργάτη στο Εργαστήριο Εκπαιδευτικού Υλικού και Εκπαιδευτικής Μεθοδολογίας (ΕΕΥΕΜ) στο ΕΑΠ.

Ο Alan Tait, υπήρξε αντιπρύτανης στο Open University UK κατά την περίοδο 2007-2012, και πιο πριν Κοσμήτορας του Τμήματος Εκπαίδευσης και Γλωσσικών Σπουδών. Είναι Καθηγητής στην εξΑΕ και Ανάπτυξη, ενώ έχει διανύσει μία μακρά και σημαντική πορεία στην εφαρμογή, δημοσίευση και στήριξη της επαγγελματικής ανάπτυξης στην εξΑΕ.

Είναι αρχισυντάκτης του περιοδικού European Journal of Distance and E Learning (EURODL), ενώ κατά τα έτη 1989-1998 υπήρξε εκδότης του περιοδικού Open Learning και πρόεδρος του European Distance and E-Learning Network (EDEN) στην περίοδο 2007-2010.

Είναι, επίσης, ανώτερο μέλος στο St Edmunds College του Πανεπιστημίου του Cambridge.

Το 2012 ο Alan Tait κρίστηκε επίτιμος Διδάκτωρ στο Τμήμα Οικονομικών, Στατιστικής και Πληροφορικής του Πανεπιστημίου της Μόσχας.

Ηγείται ακαδημαϊκών δράσεων που επικεντρώνονται στην εξΑΕ ανώτατη εκπαίδευση, τόσο στη Μεγάλη Βρετανία, όσο και διεθνώς.

Ο Alan Tait έχει εργαστεί ως σύμβουλος εργαστηρίων, σχεδιαστής πολιτικής και δημιουργός εργασιδίων την Ευρωπαϊκή Ένωση, τον οργανισμό Commonwealth of Learning, και την Unesco, σε πολλές χώρες, όπως στη Μποτσουάνα, το Μπανγκλαντές, το Πακιστάν, την Κίνα, την Ουγγαρία και την Πολωνία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στο Σεμινάριό σας στην Αθήνα επισημάνατε κάποιες δεξιότητες που χρειάζεται να έχουν οι φοιτητές, προκειμένου να συνεχίσουν να μαθαίνουν. Μπορείτε παρακαλώ να τις ονομάσετε;

Α.Τ.: Νομίζω ότι αυτό στο οποίο αναφερόμουν ιδιαίτερα, αφορούσε στις δεξιότητες γύρω από την εύρεση και αξιολόγηση των πηγών. Η μεγάλη αλλαγή που προσπαθούσα να προσδιορίσω μεταξύ της δεύτερης και τρίτης γενιάς εξΑΕ, ήταν ότι στη δεύτερη γενιά εξΑΕ αποστέλαμε όλο το υλικό στους εκπαιδευόμενους, ενώ τώρα ζητάμε από εκείνους να βρουν το περιεχόμενο -τουλάχιστον ως ένα βαθμό- μόνοι τους, και αυτό αποτελεί μία εξαιρετικά σημαντική σύγχρονη δεξιότητα. Θα έπρεπε να αποτελεί αποτέλεσμα προσόντων και η εξΑΕ είναι σε θέση να αναπτύξει αυτή τη δεξιότητα. Επομένως, οι εκπαιδευόμενοι θα πρέπει να βρουν πηγές. Χρησιμοποίησα το παράδειγμα των τριών πιο σημαντικών σύγχρονων προσεγγίσεων στο marketing στο σημερινό επαγγελματικό κόσμο /στη σημερινή αγορά. Συνηθίζαμε να λέμε, αυτά τα τρία είναι, *‘παρακαλώ συζητήστε τα’*. Τώρα πρέπει να πούμε, *‘παρακαλώ βρείτε τις τρεις πιο σημαντικές τάσεις στο marketing’*. Και φυσικά οι εκπαιδευόμενοι θα πρέπει μετά να μάθουν να αξιολογούν τις πηγές στο διαδίκτυο, διότι στο διαδίκτυο υπάρχουν αξιόπιστες πηγές, αλλά υπάρχουν και πολλές παραπλανητικές και ανακριβείς. Συνιστά πολύ σημαντική δεξιότητα να είσαι σε θέση να τις αξιολογήσεις και μετά να τις χρησιμοποιήσεις. Νομίζω ότι αυτή ήταν η ιδιαίτερη δεξιότητα στην οποία αναφέρθηκα κατά το Σεμινάριο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και ισχύει το ίδιο τόσο για τους προπτυχιακούς, όσο και για τους μεταπτυχιακούς φοιτητές;

Α.Τ.: Νομίζω πως ναι. Πράγματι. Νομίζω ότι ένα από τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα που συνέβη μέσα σε ένα αρκετό μεγάλο διάστημα ήταν ότι οι δεξιότητες της έρευνας κατέβηκαν επίπεδο. Αυτό σημαίνει ότι όταν ήμουν εγώ φοιτητής πριν από πάρα πολύ καιρό η έρευνα συνέβαινε μόνο σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Τώρα συμβαίνει στα δημοτικά σχολεία. Τώρα ζητάς από τα παιδιά του δημοτικού να βρουν πράγματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί χρειαζόμαστε ένα ανοικτό πανεπιστήμιο αν το συμβατικό πανεπιστήμιο μπορεί να προσφέρει εξΑΕ;

Α.Τ.: Χμμ, καλή ερώτηση, καλή ερώτηση. Δεν υπάρχει απλή απάντηση σε αυτό. Μερικές χώρες δεν έχουν ανοικτά πανεπιστήμια. Η Αυστραλία δεν έχει ένα ανοικτό πανεπιστήμιο, οι Η.Π.Α. δεν έχουν ένα ανοικτό πανεπιστήμιο. Γι’ αυτό νομίζω ότι οι κυβερνήσεις δημιουργούν ανοικτά πανεπιστήμια, ιδιαίτερα όταν βλέπουν ότι δεν υπάρχει τρόπος μεταφοράς της ευκαιρίας για ανώτατη εκπαίδευση που απαιτείται μέσα από συμβατικούς τρόπους. Και νομίζω ότι αυτό παραμένει το κύριο ζήτημα.

Αν δείτε την αναλογία των ανθρώπων που η κοινωνία χρειάζεται να πάνε στο πανεπιστήμιο -και η Κορέα και η Φιλανδία ήδη στέλνουν γύρω στο 60% από τους νέους τους ανθρώπους στο πανεπιστήμιο, το Ενωμένο Βασίλειο βρίσκεται τώρα γύρω

στο 40%- απλά δεν μπορείς να χτίσεις αρκετά κτήρια για να το κάνεις αυτό.

Αν κοιτάξεις τώρα στον αναπτυσσόμενο κόσμο, όπου έχουν επιτευχθεί πολύ υψηλά επίπεδα πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, υπάρχουν ακόμη πολλά να γίνουν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ενώ τώρα υπάρχει αυξανόμενη απαίτηση και για την ανώτατη εκπαίδευση. Δεν πρόκειται να καλύψουν αυτή την ανάγκη χτίζοντας πανεπιστήμια. Απλά δεν είναι εφικτό. Επομένως, θα χρειαστεί να αναπτύξουν συστήματα ΑεξΑΕ, συστήματα ηλεκτρονικής μάθησης, ανοικτής μάθησης. Άρα, αυτό είναι ένας λόγος για τον οποίο χρειάζονται ανοικτά πανεπιστήμια. Αλλά ταυτόχρονα είναι αλήθεια ότι η εξΑΕ δεν παρέχεται πλέον μόνο από τα ανοικτά πανεπιστήμια και νομίζω, όπως προανέφερα, ότι σε μεταπτυχιακό επίπεδο στο Ενωμένο Βασίλειο, περισσότερα από 100 πανεπιστήμια προσφέρουν τουλάχιστον ένα μέρος του μεταπτυχιακού τους προγράμματος χρησιμοποιώντας την εξΑΕ. Ίσως μόνο ένα μικρό μέρος, αλλά το παρέχουν αυτό το μέρος. Συνεπώς, πιστεύω ότι υπάρχει ένα ζήτημα κατά πόσο η κοινωνία συνεχίζει να χρειάζεται ένα ανοικτό πανεπιστήμιο. Και η απάντησή μου δεν είναι απλή. Νομίζω ότι ένα ανοικτό πανεπιστήμιο έχει να κάνει μερικά πολύ δύσκολα πράγματα.

Πρώτα από όλα πρέπει να είναι πανεπιστήμιο. Πρέπει να προσφέρει προσόντα που να αναγνωρίζονται από την κοινωνία. Δεν είναι καλό για τους φοιτητές μας, αν λέγαμε 'λοιπόν, αυτό δεν είναι ένα πραγματικό προσόν, διότι προέρχεται από ένα ανοικτό πανεπιστήμιο'. Χρειάζεται να έχουμε αληθινά προσόντα. Επομένως, χρειάζεται να προσεγγίζει ένα μοντέλο πανεπιστημιακό για να λειτουργήσει έτσι. Την ίδια στιγμή νομίζω ότι ένα ανοικτό πανεπιστήμιο αντιμετωπίζει πάντοτε την πρόκληση της ιδέας του τι είναι ένα πανεπιστήμιο, όπως κάναμε ακριβώς και στην αρχή. Είμαι σίγουρος ότι το ΕΑΠ αντιμετώπισε την αντίληψη στην Ελλάδα του ποιος θα ήταν κατάλληλος να σπουδάσει σε ένα πανεπιστήμιο, όπως κάναμε και εμείς στο Ενωμένο Βασίλειο. Άρα, νομίζω ότι τα ανοικτά πανεπιστήμια πρέπει να συνεχίσουν να σκέφτονται σε τι συνίσταται ένα πανεπιστήμιο. Και πρέπει να κρατήσεις μία σωστή ισορροπία. Αν κάνεις λάθος, δίνοντας έμφαση προς μία κατεύθυνση, οι άνθρωποι θα πουν ότι δεν είναι πραγματικό πανεπιστήμιο. Αν κάνεις λάθος και στραφείς περισσότερο προς την άλλη κατεύθυνση, και το ανοικτό πανεπιστήμιο γίνει συμβατικό και βαρετό, οι άνθρωποι θα πουν 'γιατί το χρειαζόμαστε; Είναι όπως όλα τα άλλα πανεπιστήμια, επομένως, τι το θέλουμε;'. Συνεπώς, χρειάζεται ισορροπία που είναι δύσκολη, αλλά και δυναμική.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επίσης, μία ισορροπία ανάμεσα στην έρευνα και τη διδασκαλία;

Α.Τ.:Υπάρχει εκεί μία ισορροπία. Η αποστολή ενός ανοικτού πανεπιστημίου, όπως αυτά έχουν αναπτυχθεί ως μοντέλα ανά τον κόσμο μέχρι στιγμής... δε γνωρίζω πόσα πολλά ανοικτά πανεπιστήμια υπάρχουν τώρα στον κόσμο, ίσως 50, 60, 70. Η αποστολή του μεταφέρεται μέσα από τη διδασκαλία του. Αλλά πραγματικά πιστεύω ότι τα πανεπιστήμια είναι χώροι όπου θα πρέπει να παράγεται γνώση, όπως και να μεταφέρεται γνώση. Και είναι δύσκολο να προσεγγίσεις κάποιες ερευνητικές περιοχές που είναι δαπανηρές. Για παράδειγμα, αν ασχοληθείς με τις 'μεγάλες επιστήμες', αυτές είναι ακριβές. Ο εξοπλισμός που χρειάζεσαι είναι πολύ ακριβός. Είναι αδύνατον να έχεις μεγάλη έρευνα στον τομέα των Φυσικών Επιστημών σε κάθε πανεπιστήμιο. Απλά, είναι αδύνατον. Αλλά θα πρέπει να υπάρχει μία αναγνώριση

αυτού του πράγματος νομίζω, μέσα σε ένα πανεπιστήμιο και σε μία εθνική ερευνητική στρατηγική. Παρόλα αυτά, αν έχεις μία ευρύτερη προσέγγιση από το να εστιάζεις απλά στην έρευνα και δεις τις υποτροφίες ή ευρύτερα, δεις κάτω από διαφορετικά είδη ανθρώπινης δραστηριότητας έσοδα συμπεριλαμβανομένης της μεθοδικής έρευνας αλλά και άλλων, όπως, για παράδειγμα, η υποτροφία διδασκαλίας. Νομίζω ότι κάθε πανεπιστήμιο θα πρέπει στην ίδια ώρα να παράγει γνώση και να την μεταφέρει. Και ξεκάθαρα για ένα ανοικτό πανεπιστήμιο υπάρχουν δύο μεγάλες περιοχές έρευνας, όπως φαίνεται σε μένα, τις οποίες ελπίζω ένα πανεπιστήμιο να λαμβάνει σοβαρά υπόψη του και πάνω από τη μεθοδική έρευνα. Η μία θα είναι η έρευνα σε διευρυμένη πρόσβαση, η συμμετοχή στην ανώτατη εκπαίδευση. Επομένως, θα ήθελα να είναι σημαντικό σε μία χώρα το ανοικτό πανεπιστήμιο να παράγει έγκυρη έρευνα με διευρημένη πρόσβαση και, επίσης, σε περιβάλλον εξΑΕ. Αυτό θα ήταν ένα έγκυρο πανεπιστήμιο. Αλλά είναι απίθανο ένα ανοικτό πανεπιστήμιο να γίνει ο μεγάλος ερευνητής στις Φυσικές Επιστήμες ή στην Ιατρική. Αυτό είναι απίθανο. Ναι, εξαρτάται από το γνωστικό αντικείμενο. Αλλά η υποτροφία ποτέ δεν [επαρκεί]... λυπάμαι...

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα ήθελα να σας ρωτήσω ποιες πιστεύετε ότι είναι οι συγκεκριμένες δεξιότητες που είναι πιο σημαντικές για έναν καθηγητή - σύμβουλο στην εξΑΕ...

Α.Τ.: Στο σεμινάριο την Πέμπτη το απόγευμα, είχα μία ενδιαφέρουσα αντιπαράθεση με ένα συνάδελφο, μία πολύ εποικοδομητική αντιπαράθεση. Έλεγα, λοιπόν, ότι χρειάζεσαι γνωστική επάρκεια σε ένα ΚΣ και εξαιρετική υποστήριξη του φοιτητή. Με άλλα λόγια, σε ένα ανοικτό πανεπιστήμιο, όπως αντιλαμβάνομαι το μοντέλο και νομίζω ότι το Ελληνικό μοντέλο ομοιάζει κατά πολύ με το δικό μου [του *The Open University*], πιστεύω λοιπόν, ότι το διδακτορικό δεν είναι αναγκαίο σε κάποιον για να γίνει ΚΣ. Είμαι βέβαιος ότι έχει αξία, αλλά δεν είναι αναγκαίο. Αυτό που είναι απολύτως αναγκαίο είναι μία δέσμευση και μία ικανότητα του πώς να στηρίζεις τους φοιτητές όταν εργάζονται απομονωμένοι, όταν υποφέρουν από πίεση χρόνου, πώς να τους βοηθήσεις να ανακαλύψουν τα εκπαιδευτικά υλικά και να βγάλουν νόημα από αυτά. Επομένως, οι ικανότητες στήριξης των φοιτητών είναι αναγκαίες, οι οποίες πιστεύω ότι θα πρέπει να είναι άψογες. Αυτό σημαίνει ότι έχω ενσυναίσθηση για τους ενήλικες φοιτητές που έχουν δύσκολες ζωές και για τους ενήλικες φοιτητές που βιώνουν την πίεση της οικογένειας και της εργασίας τους. Αυτό σημαίνει ότι είσαι έτοιμος να δεχθείς έναν ακαδημαϊκό καταμερισμό εργασιών, όταν τα υλικά του μαθήματος παράγονται σε ένα μέρος και η εργασία του ΚΣ είναι να υποστηρίξει τους φοιτητές με αυτά τα υλικά, αλλά όχι να παράγει νέο μάθημα –αυτό δεν είναι δουλειά του ΚΣ. Συνεπώς, πρόκειται για μία διαφορετική εργασία από εκείνη του συμβατικού καθηγητή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Να υποστηρίζει το υπάρχον υλικό;

Α.Τ.: Ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Άρα λέτε ότι είναι διαφορετική από τη συμβατική διδασκαλία, τη

διδασκαλία σε ένα συμβατικό πανεπιστήμιο;

A.T.: Ναι, διότι σε ένα συμβατικό πανεπιστήμιο...

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δημιουργείς ένα αναλυτικό πρόγραμμα.

A.T.: Ακριβώς αυτό. Νομίζω ότι οι δεξιότητες διαφέρουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Άρα, στην εξΑΕ η διδασκαλία είναι περισσότερο σαν καθοδήγηση...

A.T.: Υποστήριξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όχι τόσο δημιουργία περιεχομένου.

A.T.: Λοιπόν, στο κλασσικό τμήμα χρησιμοποιείται τέτοιος όρος, το κλασσικό μοντέλο ανοικτού πανεπιστημίου. Νομίζω ότι αυτό ισχύει. Στις Η.Π.Α. υπάρχουν διαφορετικά μοντέλα εξΑΕ, που είναι περισσότερο καθοδηγούμενα από τον ΚΣ. Άρα, δεν εξισορροπούνται, η κλίμακα είναι μεγάλη. Πράγματι, εκείνοι εργάζονται απλώς με μία μικρή ομάδα, αλλά από απόσταση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως, αν μιλάμε για ποιοτική διδασκαλία στην εξΑΕ ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της; Ποια νομίζετε ότι είναι η προτεραιότητα σε ένα μοντέλο όπου ο ΚΣ μπορεί να μην έχει πχ Διδακτορικό;

A.T.: Αναφέρεστε στην ποιότητα μίας Ομαδικής Συμβουλευτικής Συνάντησης ή ευρύτερα;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ευρύτερα.

A.T.: Αυτή είναι μεγάλη ερώτηση. Νομίζω, για να το θέσω όσο πιο απλά γίνεται, η ποιότητα βρίσκεται στο να εργάζεσαι με ακρίβεια σε σχέση με αυτό που προσπαθείς να πετύχεις και έπειτα να δεις αν το πέτυχες. Επομένως, πχ αν προσπαθείς να υποστηρίξεις τους φοιτητές που δεν προέρχονται από οικογένειες που έχουν φοιτήσει σε παραδοσιακά πανεπιστήμια, από οικογένειες που δεν έχουν πάει στα πανεπιστήμια, αυτή είναι μία νέα κουλτούρα για εκείνους. Πρέπει να αναλογιστείς πολύ προσεκτικά πώς θα δημιουργήσεις ένα διδακτικό και μαθησιακό πλαίσιο για να τους στηρίξεις. Πρέπει να βεβαιωθείς ότι οι φοιτητές που συμμετέχουν στο μάθημα βρίσκονται στο απαραίτητο επίπεδο, ώστε να μπορούν, για παράδειγμα, να το παρακολουθήσουν. Επομένως, υπάρχει μία ποιοτική διάσταση γύρω από το αναλυτικό πρόγραμμα σε μία συγκεκριμένη δόμηση που να είναι προσβάσιμη για τους φοιτητές. Πρέπει να διασφαλίσεις στην ποιοτική διάσταση του ΚΣ, ότι οι ΚΣ

αντιλαμβάνονται το ρόλο που έχουν και μία ποιοτική μέτρηση αυτού είναι το τι λένε οι φοιτητές σχετικά με έναν ΚΣ στο τέλος του μαθήματος. Συλλέγουμε ανατροφοδότηση από τους φοιτητές μας σχετικά με τις εμπειρίες τους στο μάθημα και τις προωθούμε στον ΚΣ. Επομένως, έχει να κάνει με το να αντιληφθείς τι προσπαθείς να πετύχεις και στη συνέχεια, να διασφαλίσεις ότι κατέχεις τις στρατηγικές που θα σε οδηγήσουν στον στόχο. Αυτή είναι σε γενικές γραμμές η γενική εικόνα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσοι φοιτητές;

Α.Τ.: Λοιπόν, μπορεί να είναι 25 φοιτητές σε ένα γκρουπ. Και εκεί ο καθοδηγητής (instructor), όπως νομίζω ότι είναι ο όρος που χρησιμοποιούν, διατηρεί την υποχρέωση δημιουργίας του μαθήματος σε πολλά αμερικάνικα εξΑ διδακτικά συστήματα. Αλλά στο μοντέλο του Ανοικτού Πανεπιστημίου, όπου έχουν την ανάπτυξη του αναλυτικού προγράμματος σε ένα μέρος και την υποστήριξη των φοιτητών σε ένα άλλο, ισορροπείς χρησιμοποιώντας ΚΣ μερικής απασχόλησης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μία ακόμη ερώτηση σχετικά με τους ΚΣ. Μπορείτε να αναφέρετε μερικές μεθοδολογίες ή καλές πρακτικές για ανάπτυξη προσωπικού, ακαδημαϊκού προσωπικού; Αν έχετε εφαρμόσει κάποιες μεθοδολογίες...

Α.Τ.: Νομίζω, αν δείτε τους ΚΣ όταν έρχονται για πρώτη φορά στο πανεπιστήμιο, για την πρώτη φορά. Νομίζω ότι ένα πράγμα που έχεις με αυτή την εισαγωγή είναι η κατανόηση αυτού του διαφορετικού διδακτικού ρόλου. Ποιος είναι ο διδακτικός ρόλος; Διαφορετικά οι άνθρωποι θα έρχονται και θα πιστεύουν ότι σε μία ομάδα μελέτης ή σε μία τάξη απλά συμπεριφέρομαι όπως κάνω συνήθως όταν διδάσκω στο δικό μου πανεπιστήμιο ή στο δικό μου κολλέγιο, που ξεκάθαρα δεν είναι κατάλληλο. Άρα, πρέπει να μυηθείς σε αυτόν τον ιδιαίτερο ρόλο. Νομίζω ότι πρέπει να τους βοηθήσεις να κατανοήσουν θέματα που θα αντιμετωπίσουν οι φοιτητές, ιδιαίτερα η πίεση του χρόνου που έχουν όλοι οι φοιτητές, σε όλα τα πανεπιστήμια. Νομίζω ότι αυτή είναι μία πολύ μεγάλη πίεση για τους φοιτητές. Φυσικά, διαχειρίζονται τις οικογένειές τους και τις εργασίες τους, όπως και τις σπουδές τους. Επομένως, νομίζω ότι οι ΚΣ θα πρέπει να συμπάσχουν και κατανοούν αυτή την κατάσταση. Επίσης, πιστεύω ότι θα πρέπει να βοηθήσεις τους ΚΣ να αναπτύξουν εκείνα τα είδη ικανοτήτων για τα οποία μόλις μιλήσαμε. Συνεπώς, αν έχεις κάποιον που εγκατέλειψε το σχολείο για να πάει στο πανεπιστήμιο στην ηλικία των 18, τότε τα πανεπιστήμια συνήθως υποθέτουν σωστά ή εσφαλμένα ότι οι φοιτητές έχουν τις ικανότητες να προοδεύσουν στο πανεπιστήμιο. Αν πάρεις έναν φοιτητή στα 25 ή 30, υπάρχει ένα κενό από την τελευταία φορά που ήταν στην εκπαίδευση. Οι φοιτητές θα πρέπει είτε να μάθουν αυτές τις ικανότητες για πρώτη φορά, είτε να τις ξαναμάθουν. Νομίζω ότι οι ΚΣ χρειάζεται να το κατανοήσουν αυτό. Άρα, χρειάζεται να υπάρχει μία κατανόηση, η οποία είναι τόσο εμπαθής, όσο και συμπαθής, αλλά σίγουρα πολύ πρακτική. Συνεπώς, όταν δίνουν οι ΚΣ ανατροφοδότηση στις Γραπτές Εργασίες χρειάζεται να διασφαλίζουν ότι η ανατροφοδότηση που δίνουν θα βοηθήσει τους φοιτητές να μάθουν ποιες δεξιότητες

χρειάζονται για τις σπουδές τους, σε ένα μετα-επιπέδο, νομίζω.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Άρα πιστεύετε ότι ο ΚΣ διδάσκει όταν παρέχει ανατροφοδότηση στις Γραπτές Εργασίες και ίσως στη διάρκεια των ΟΣΣ;

A.T.: Αυτοί είναι οι δύο κύριοι ρόλοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι συμβαίνει σε μία ΟΣΣ; Θα πρέπει ο ΚΣ να διδάσκει με τον παραδοσιακό τρόπο το περιεχόμενο του μαθήματος, θα πρέπει να προτείνει προθεσμίες για την εργασία των φοιτητών, θα πρέπει να προσφέρει ένα χρονοδιάγραμμα...;

A.T.: οπόν, νομίζω ότι όλα αυτά τα πράγματα είναι κατάλληλα. Εκείνο που δεν χρειάζεται να κάνει ένας ΚΣ είναι να πει αυτό είναι το περιεχόμενο του μαθήματος, διότι ο φοιτητής το έχει ήδη. Επομένως, όλα τα καθήκοντα που προσδιορίσατε νομίζω ότι είναι πολύ σχετικά, με έναν ενεργητικό τρόπο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πιστεύετε ότι οι Ανοικτοί Εκπαιδευτικοί Πόροι μπορούν να παίζουν έναν ουσιαστικό ρόλο στην ανάπτυξη του προσωπικού των ΚΣ;

A.T.: μμ... Δεν το έχω σκεφτεί ποτέ αυτό. Γιατί θέτετε αυτή την ερώτηση;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επειδή μελετάμε το πεδίο των ΑΕΠ και την επίδρασή τους. Νομίζετε ότι οι πόροι μπορούν να παίζουν έναν σημαντικό ρόλο;

A.T.: Ναι, νομίζω ότι γνωρίζετε πολλά περισσότερα για το θέμα αυτό από ό,τι εγώ!